

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,
Αγαπητοί φίλοι,

Με συγκίνηση αποδέχομαι την σημερινή τιμητική χειρονομία σας για την οποία και σας ευχαριστώ θερμότατα. Πόσο μάλλον που είναι η πρώτη φορά που συμπατριώτες μου αποφασίζουν να τιμήσουν την όποια συμβολή και συνεισφορά μου στον αγώνα κατά της στρατιωτικής δικτατορίας.

Ωστόσο κι εγώ ο ίδιος αποφεύγω να συμμετέχω στις επετείους που συνδέονται με το τέλος της Δικτατορίας. Κι αυτό γιατί ενώ επάλεψα τότε με όλες μου τις δυνάμεις για να έχει η χώρα μας μια διαφορετική εξέλιξη

(που κατά τη γνώμη μου θα της εξασφάλιζε πριν από πολλά χρόνια μια περίοπτη θέση ανάμεσα στους ευρωπαϊκούς λαούς) τελικά ηττήθηκα κατά κράτος και αναγκάστηκα να αποσυρθώ από την ενεργό πολιτική δράση.

Το όραμά μου που συνοψιζόταν στις λέξεις **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ** χτυπήθηκε, διαστρεβλώθηκε και τελικά αποσιωπήθηκε.

Ήσαν όμως οι προτάσεις μου ρεαλιστικές; Ή μήπως η έντονη κομματικοποίηση που ακολούθησε την καινούρια διαίρεση του ελληνικού λαού ήταν ιστορικά αναγκαία προκειμένου να πάει η χώρα μας προς τα εμπρός;

-3-

Να όμως που άρχισαν να ακούγονται όλο και πιο ισχυροί, όλο και πιο συχνοί οι τριγμοί που υποδηλώνουν ότι κάτι έχει πάει στραβά ως προς τα θεμέλια που έπρεπε να μπουν προκειμένου να στηριχτεί γερά η οικονομική και κοινωνική πρόοδος με τους όρους μιας σύγχρονης ανάπτυξης.

Καθ' όλο το διάστημα της Δικτατορίας αφιέρωσα τις δυνάμεις μου στον αγώνα για την πτώση της Χούντας. Προς την κατεύθυνση αυτή είχα διακηρύξει ότι υπάρχουν δύο λύσεις:
Η πρώτη ήταν η Ενότητα όλων των Αντιστασιακών Δυνάμεων. Αν αποτύχαινε αυτή, τότε δεν μας έμενε παρά η δεύτερη λύση που ήταν η συσπείρωση του πολιτικού κόσμου και των πολιτικών γύρω

από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Συνεπής με τις ιδέες και τις πεποιθήσεις μου αυτές, ευθύς μόλις κατέρρευσε και η τελευταία προσπάθεια για την Ενότητα των Αντιστασιακών Δυνάμεων, τον Δεκέμβριο του 1972 στο Λονδίνο, ένα μήνα αργότερα, στην ίδια πόλη, διακήρυξα ότι η μόνη λύση που μας απομένει είναι η Λύση Καραμανλή.

Έκτοτε εργάστηκα σκληρά για την επίτευξή της. Άλλωστε βρισκόμουν μαζί με τον Καραμανλή μια μέρα πριν αναχωρήσει από το Παρίσι για την Αθήνα και μια μέρα μετά την επιστροφή του στην Αθήνα. Γιατί λοιπόν να μην αισθάνομαι ικανοποιημένος;

Wiston

Η ίδια ανάλυση που με είχε οδηγήσει στη Λύση Καραμανλή - και που επιβεβαιώθηκε ιστορικά - με έκανε να πιστεύω ότι για να κερδίσει η χώρα μας τον χαμένο καιρό, να στερεώσουμε την Δημοκρατία, να εμποδίσουμε την Εθνική μας Ανεξαρτησία και να προχωρήσουμε με υψηλούς ρυθμούς στην οικονομική και κοινωνική μας ανάπτυξη, με δυο λόγια για να πάει η χώρα μας με σιγουριά και ταχύτητα προς τα εμπρός, θα έπρεπε να υπάρξει μια μακρόχρονη εκεχειρία μεταξύ των κομμάτων, με τη μορφή ενός Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης. Ενός Εθνικού Συμβολαίου.

Με δυο λόγια οραματιζόμουν μια Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας με Πρόεδρο τον Καραμανλή και Αντιπροέδρους τον Μαύρο, τον Ανδρέα και τον Ηλιού, η οποία για δέκα τουλάχιστον χρόνια θα έβαζε τα θεμέλια για το μέλλον.

Ήταν δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο; Την εποχή εκείνη έβαλα τις προτάσεις μου αυτές μέσα σ' ένα φυλλάδιο με τίτλο "Για μια Κυβέρνηση Εθνικής Συνεργασίας" και το έστειλα σε όλους τους αρχηγούς κομμάτων. Εκ των οποίων ο μόνος που ανταποκρίθηκε θετικά ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής: "Συμφωνώ απολύτως με τις προτάσεις σου", μου είπε. "Όμως πού είναι οι άλλοι; Τους περιμένω...".

Ποιες ήταν οι βασικές αντιρρήσεις που προέβαλαν τότε οι φίλοι μου της στενής και της ευρείας Αριστεράς; Το ΝΑΤΟ και η ΕΟΚ. Με αυτά τα δύο φαντάσματα που για τους περισσότερους αποδείχθηκαν προσχήματα, εμποδίστηκε η σφυρηλάτηση της Εθνικής μας Ενότητας. Και αντί να οικοδομούμε όλοι μαζί ενωμένοι τη χώρα μας, ώστε να βάλουμε όλοι μαζί τα θεμέλια που μας λείπανε και εξακολουθούν να μας λείπουν, σπαταλήσαμε δεξιά κι αριστερά τις δυνάμεις μας, με αποτέλεσμα να είμαστε σήμερα ουραγοί της Ευρώπης. Ενώ είναι βέβαιο, ότι αν εφαρμόζαμε από τότε αυτά που εφαρμόζονται σήμερα πολύ καθυστερημένα

και πολύ πιο δύσκολα, η Ελλάδα θα ήταν ανάμεσα στις πρώτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι διάλεξα να μιλήσω σήμερα, μια μέρα που κυριαρχεί η μορφή του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Νομίζω ότι ήμουν δίκαιος τόσο απέναντί του όσο και απέναντι στον εαυτό μου και την εποχή που τον αντιπολιτευόμουν πριν τη Δικτατορία και την εποχή που συμπορευόμουν μαζί του πριν το τέλος της Δικτατορίας και μετά απ' αυτήν. Γι' αυτό περιμένω με ήσυχη συνείδηση την κρίση της ιστορίας. Έκανα στο ακέραιο το χρέος μου όπως μου το υπαγόρευσαν οι πεποιθήσεις και οι ιδέες μου.

Και πάνω απ' όλα η αγάπη προς
την πατρίδα μου και τον ελληνικό
λαό.

Όμως η πικρία μου παραμένει,
γιατί δεν μπορώ να βλέπω τον λαό
μας να υποφέρει, να
ταλαιπωρείται και να λαιδωρείται
από τους ισχυρούς, από λάθη
τρίτων που δεν μπόρεσαν είτε δεν
θέλησαν να δούνε αλήθειες και
πραγματικότητες ορατές δια
γυμνού οφθαλμού και που νομίζω
ότι θα πρέπει να είναι κανείς
σήμερα εξαιρετικά
κακοπροαίρετος είτε τυφλωμένος
από πάθη για να μην τα
παραδεχτεί.
Τελειώνοντας ένα μονάχα θα
ήθελα να πω και να ευχηθώ: Να
πω ότι οι ιστορικές ευκαιρίες
παρουσιάζονται σπάνια σ' ένα λαό.

- 10 -

**Και μια τέτοια ιστορική ευκαιρία
-που τη χάσαμε- ήταν η απαλλαγή
μας από τη Χούντα.**

**Και να ευχηθώ να βγάλουμε επί
τέλους τις παρωπίδες του πάθους
που μας τυφλώνουν και να δούμε
κατάματα την πραγματικότητα,
έτοιμοι να αδράξουμε όποια
καινούρια ιστορική ευκαιρία
παρουσιαστεί μπροστά μας.**

I

Μέσα στην ηρωική και μαρτυρική παράταξη της ελληνικής κομμουνιστικής Αριστεράς/ελάχιστοι είναι αυτοί που είχαν την τύχη να υμνηθεί εν ζωή το έργο και η ζωή τους/όπως ελάχιστοι είναι και όσοι -όπως ο ομιλών- τους έλαχε η τιμή να εξάρουν την ζωή και το έργο ενός μεγάλου/ιστορικού θα έλεγα πολιτικού ηγέτη/όπως είναι ο Χαρίλαος Φλωράκης.

Η έκδοση του α' τόμου της βιογραφίας του ανθρώπου που συνέδεσε τη ζωή του με τους κορυφαίους αγώνες του ελληνικού λαού/μας προσφέρει την ευκαιρία να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο της εθνικής μας ζωής/τους ιστορικούς σταθμούς της νεότερης ιστορίας μας //

με τα μεγάλα διλήμματα που δημιούργησαν στην εποχή τους, με τα μεγάλα ΝΑΙ ή με τα μεγάλα ΟΧΙ που θα έπρεπε τότε να πεις / και που από την α ή την β απόφαση/κρίθηκε κάθε φορά/μια για πάντα/το μέλλον της Ελλάδας.

Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό που είμαστε, αυτό που είναι η Ελλάδα, όπως είναι και ό,τι είναι, το οφείλουμε στις αποφάσεις εκείνων των κρίσιμων καιρών.

Έπρεπε να αντισταθούμε στον ξένο κατακτητή; ΝΑΙ ή ΟΧΙ; Το ΕΑΜ και μαζί του ο Χαρίλαος Φλωράκης είπαν ΝΑΙ.

Έπρεπε να καταγγείλουμε τα σχέδια του αγγλικού ιμπεριαλισμού που αντί για δώρα μας προσέφερε βέλη φαρμακερά /

- 3 -

που κατάφεραν τελικά να μας οδηγήσουν στην εμφύλια συμφορά; ΤΟ ΚΚΕ και μαζί του ο Χαρίλαος Φλωράκης είπαν ΝΑΙ.

Έπρεπε στα χρόνια που ακολούθησαν τον Εμφύλιο να παλέψουμε όλοι μαζί για την κατάκτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων/υπέρ της Κύπρου/ υπέρ του 114, υπέρ του 15% για την Παιδεία, για την υπεράσπιση της Ειρήνης; Η ΕΔΑ και μαζί της μέσα από την φυλακή ο Χαρίλαος Φλωράκης, είπαν ΝΑΙ.

Έπρεπε να αντιταχθούμε στη στρατιωτική δικτατορία; Οι έλληνες αριστεροί πρώτοι άναψαν τη δάδα της Αντίστασης. Ξαναγέμισαν και πάλι οι φυλακές και τα ξερονήσια

στη συντριπτική τους πλειοψηφία
από τους τιμημένους αγωνιστές
της Εθνικής Αντίστασης/ανάμεσα
στους οποίους ήταν και ο
Χαρίλαος Φλωράκης.

Ξένη Κατοχή, Ξένες
επεμβάσεις, Αστυνομικά
καθεστώτα, Δικτατορία, αυτοί
είναι οι μεγάλοι ιστορικοί
σταθμοί,/τα κομβικά σημεία που
θα μας οδηγούσαν από δω ή από
κει/ανάλογα με τη δύναμη αυτών
που είχαν το θάρρος να πάρουν τις
σωστές αποφάσεις.

Ποιος μπορεί να αρνηθεί
σήμερα ότι η ελληνική Αριστερά /
με ραχοκοκκαλιά τους έλληνες
κομμουνιστές/άκουσαν σωστά τις
φωνές των καιρών και ότι είχαν το
θάρρος να πάρουν τις ορθές
αποφάσεις /

- 5 -

στον σωστό ιστορικό χρόνο/
 παρασύροντας με την ορμή, το
 παράδειγμα και την αυτοθυσία
 τους τους έλληνες εργαζόμενους,
 διανοούμενους, αγρότες, τα
 φλογερά ελληνικά νιάτα,/
 οδηγώντας τελικά την Ελλάδα στο
 σωστό δρόμο; Και όταν λέω
 "σωστό δρόμο", εννοώ τον δρόμο
 που είναι σύμφωνος με τις
 ιστορικές μας παραδόσεις/
 που έβαζαν και βάζουν πάνω απ' όλα
 την Ελευθερία, την Τιμή, το Ήθος
 και την Αξιοπρέπεια του Πολίτη.

Ποιος έχει μετανοιώσει σήμερα
 για το Έπος της Εθνικής μας
 Αντίστασης,/
 παρ' ό.τι οι μεγάλοι
 μας σύμμαχοι και εν προκειμένω
 οι Άγγλοι,/
 ούτε την Κύπρο
 ελευθέρωσαν, όπως ρητώς το
 υποσχέθηκαν /

/ και τον χάρτη των Ηνωμένων
Εθνών/ με την περίφημη
αυτοδιάθεση των λαών,/ καταπάτησαν,/ μόνο και μόνο για
να εξασφαλίσουν τα στρατηγικά
τους συμφέροντα,/ επιβάλλοντας
κυβερνήσεις ανδρεικέλων,/ ανασύροντας στο προσκήνιο της
πολιτικής ζωής ακόμα και
συνεργάτες των γερμανών/
ψηφίζοντας έκτακτους νόμους—
δολοφόνους,/ ξαναβάζοντας στη
ράχη του ελληνικού λαού τη
δυναστεία των Γλύξμπουργκ,/ με
στόχο τη δίωξη των πατριωτών/
που φτάνοντας στα όρια των
ομαδικών καθημερινών
δολοφονιών,/ από συμμορίες στην
Υπηρεσία των άγγλων,/ να τους
οδηγήσουν στα βουνά για να
σώσουν τη ζωή τους.

- 7 -

Έτσι οι μεγάλοι μας σύμμαχοι /
αντί για ένα μεγάλο ευχαριστώ /
που πρώτοι και μόνοι οι έλληνες
βρεθήκαμε στο πλευρό τους τις
πρώτες κρίσιμες μέρες του
πολέμου, /μας οδήγησαν κυνικά,
συνειδητά και άτιμα στον εμφύλιο
σπαραγμό.

Εμείς οι νέοι εκείνης της
τραγικής εποχής χάσαμε τα
καλλίτερα χρόνια της ζωής μας
στα βουνά, στα ξερονήσια, στις
φυλακές και στα Μακρονήσια.
Ούτε όμως για μια στιγμή δεν
αμφιβάλλαμε ότι υπερασπίζαμε
την τιμή του λαού και της
πατρίδας μας... Δεν είμαστε μόνο
υπερήφανοι, είμαστε και
οργισμένοι, γιατί δεν θα πρέπει
κανείς να ξεχνά ότι η γενιά η δική
μας,

- 8 -

η γενιά της Εθνικής Αντίστασης,
κυνηγήσαμε τους ξένους
κατακτητές και τους ντόπιους
συνεργάτες τους με το όπλο στο
χέρι/γνωρίζοντας κάθε στιγμή
πως απ' την άλλη πλευρά του
χαρακώματος/μας περίμενε
μαρτυρικός θάνατος στα
μπουντρούμια της Γκεσταπο και
στα θυσιαστήρια της Λευτεριάς.

Πώς λοιπόν να ανεχθούμε
εμείς, που οι ίδιοι ελευθερώσαμε
την χώρα μας/να μας ορίζουν
ξένοι και να μας διοικούν τα
ανδρείκελα τους/που δεν έκαναν
τίποτα για την σωτηρία της
πατρίδας,/αν δεν συνεργάστηκαν
ακόμα και με τον εχθρό.

Στα Δεκεμβριανά ήμουν 19
χρονών.

- 9 -

Μετά το τέλος των εχθροπραξιών, όταν δεκαδες χιλιαδες αριστερων πηραν τα βουνα εγκαταλειποντας την πρωτευουσα απο τον φοβο των αντιποινων/βρέθηκα παράνομος στην Καλλιθέα/όπου προσπάθησα να χτίσω από την αρχή την πρώτη οργάνωση του ΚΚΕ στην μεταδεκεμβριανή Αθήνα. Δανείστηκα από μια κεντρική τράπεζα μια γραφομηχανή (δηλαδή για να το πω καθαρά, την έκλεψα) κι έβγαλα μόνος μου την πρώτη προκήρυξη. Την έγραψα, την τύπωσα και την μοίρασα. Εγώ λοιπόν ο ανώνυμος έλληνας, αντιστασιακός των 19 χρόνων αποφάσισα αυτή η πρώτη προκήρυξη

- 10 -

να απευθύνεται προσωπικά στον μέγα Ουίνστον Τσώρτσιλ.

"- Ουίνστον Τσώρτσιλ, του έλεγα, είσαι μέγας στρατηλάτης και όλοι σε θαυμάζουμε για τη συμβολή σου στη νίκη των συμμάχων. Όμως εδώ σε μας στη μικρή Ελλάδα, διέπραξες ένα μέγα λάθος, που ποτέ δεν θα σου συγχωρήσει η ιστορία".

Με συγχωρείτε για τον προσωπικό τόνο, όμως πιστεύω ότι έτσι θα καταλάβετε όλοι καλύτερα τι ήταν εκείνο που μας κράτησε όρθιους σε κείνα τα σκληρά, τα πέτρινα χρόνια

Μας είχαν προσβάλει ό,τι ιερότερο είχαμε μέσα μας! Την προσωπική και συλλογική μας αξιοπρέπεια, την εθνική μας τιμή, /

- 11 -

μας είχαν ποδοπατήσει την περηφάνεια μας για την ελληνική μας ιστορία./που μας δίδαξε να μην σκύβουμε ποτέ κεφάλι ούτε στους εχθρούς ούτε στους προστάτες.

Σταματώ εδώ την παράθεση των ιστορικών γεγονότων, για να επιστρέψω στο τιμώμενο πρόσωπο: τον Χαρίλαο Φλωράκη.

Μίλησα για δυο κορυφαίες ιστορικές περιόδους/την Εθνική Αντίσταση και τον Εμφύλιο Πόλεμο. Ο Χ. Φλωράκης σαν ανώτερο και στη συνέχεια ανώτατο στέλεχος του ΚΚΕ/είχε τη μεγάλη τιμή να είναι ανάμεσα σε κείνους που έλαβαν τις ιστορικές αποφάσεις στις οποίες αναφέρθηκα /

- 12 -

και οι οποίες σημάδεψαν την πορεία του ελληνικού λαού ακόμα έως σήμερα. Ήρεμος επαναστάτης, ακλόνητος ιδεολόγος, απτόητος αγωνιστής, βαθύτατος στοχαστής, διακρίθηκε με την ανδρεία, το ήθος και την ανθρωπιά του σε όλα τα πόστα που υπηρέτησε, από απλό μέλος του κόμματος έως μέλος της Κ.Ε. και στρατηγός του ΕΛΑΣ και του Δ. Στρατού. Και τέλος Γ. Γραμματέας του ΚΚΕ.

Εκείνο που κατ' εμέ τον χαρακτηρίζει και τον ξεχωρίζει είναι η μετριοπάθειά του. Μια σπάνια δυστυχώς ιδιότητα για όσους τυχαίνει να διαθέτουν μεγάλη δύναμη / που έτσι κάποτε φτάνουν να χάνουν τα μυαλά τους.

- 13 -

Γιατί πράγματι είναι πολύ δύσκολο να βρίσκεσαι στην κορυφή και να ξέρεις το βάρος και τη σημασία της δικής σου απόφασης/κι εσύ αντί να βιαστείς/αντί να παραμερίσεις όλους τους άλλους/να λες όπως συχνά λέει ο Χαρίλαος "Καλύτερα να ρωτήσουμε το μαξιλάρι...", που πάει να πει "ας το σκεφτούμε καλύτερα, να το ξανασυζητήσουμε πριν προβούμε στο αναπότρεπτο".

Ο Χαρίλαος είναι γλυκός άνθρωπος/μειλίχιος, πρόσχαρος, ανοιχτός σε όλους. Θα σου χαμογελάσει ευγενικά και ίσως να πει και κανένα από κείνα τα ρουμελιώτικα καλαμπούρια για να σπάσει ο πάγος. Όμως όποιος τον ξέρει καλά/θα παρατηρήσει ότι το βλέμμα του δεν γελά καθόλου.

Είναι σκληρό, επίμονο, διεισδυτικό, ερευνητικό. Κοιτάζει τον άγνωστο συνομιλητή του κατ' ευθείαν στην κόρη του οφθαλμού/προσπαθώντας είτε να τον αξιολογήσει σωστά/να τον ψυχολογήσει, να τον μετρήσει, να καταλάβει από πού κρατά η σκούφια του/είτε να ξεφυλλίσει τα αρχεία της μνήμης του για να θυμηθεί ποιος είναι.

Και ο Χαρίλαος διαθέτει μνήμη ελέφαντα. Μπορεί να συναντήσει κάποιον ύστερα από 30 χρόνια, να τον διερευνήσει όπως είπαμε προσεκτικά και ξαφνικά να του πει: "Εσύ δεν ήσουνα στην τάδε μάχη, στα 1948, όταν μας χτύπησαν από κείνο το διάσελο;"

- 15 -

Κι αλλοίμονό του αν οι εντυπώσεις που του άφησε τότε, δεν ήταν καλές. Σ' αυτές τις περιπτώσεις πάει περίπατο η ευγένεια./το πρόσωπό του σκοτεινιάζει. Του γυρνάει την πλάτη και απομακρύνεται σκυθρωπός. Πόσες φορές δεν του είπα: "Μην κάνεις έτσι Χαρίλαε... Ο άνθρωπος είναι αδύνατος...". Όχι, αυτό δεν το δέχθηκε ποτέ. Δεν παραδέχθηκε ποτέ πως ένας στρατευμένος έχει δικαίωμα να έχει αδυναμίες. Εδώ είναι απόλυτος. Είναι βράχος. Κι αυτό είναι το μεγαλείο του.

Θα τελειώσω με μια πρόσχαρη νοτα: Μια από τις ωραιότερες εποχές της ζωής μου ήταν όταν πήγαμε με τις γυναίκες μας, τη Μάγδα και την Μυρτώ,

προσκεκλημένοι της τότε Σοβ.
Κυβέρνησης στη μακρινή
Σιβηρία. Φτάσαμε έως τη λίμνη
Βαϊκάλη, όπου και μείναμε σ' ένα
μικρό παλατάκι που είχε χτίσει ο
Νικήτα Χρουτσώφ για να
φιλοξενηθεί ο Αϊζενχάουερ.

Αξέχαστα θα μας μείνουν τα
λουκούλεια γεύματα με τις
άπειρες προπόσεις και τη βότκα
που μας ανέβαζε στους ουρανούς.

Εκεί, στο σαλόνι του σπιτιού
μας/κάποιο βράδυ με
παρεκάλεσαν να τους παίξω κάτι
στο πιάνο, πράγμα που
ευχαρίστως έκανα. Είχαν
συγκεντρωθεί όλοι γύρω από το
πιάνο με τα ποτήρια στο χέρι.
Όταν κάποτε τελείωσα, υψώνει το
ποτήρι του ο τοπικός γραμματέας

- 17 -

και σε άπταιστα ρωσικά με προσφωνεί.

Ο Χαρίλαος μεταφράζει. Λέει πως "σίγουρα το ΚΚΕ πρέπει να είναι περήφανο, γιατί έχει ένα τέτοιο στολίδι". "Δηλαδή σε θεωρεί το στολίδι του κόμματος". "Τι λες Χαρίλαε", του λέω. "Σε παρακαλώ να επανορθώσεις αμέσως. Πες τους ότι δεν είμαι το στολίδι του κόμματος. Είμαι το πρόβλημα του κόμματος...".

Όμως Χαρίλαε, πρόβλημα ξεπρόβλημα, τι μας δείχνει σήμερα η ζωή; Ότι πάνω απ' όλα μετρά η εντιμότητα, η αμοιβαία εκτίμηση, η ειλικρινής φιλία, ο αλληλοσεβασμός και προ παντός η κοινή μας εγνοια για το παρον και το μελλον της Ελλάδας.

- 18 -

Το παθος μας στην υπερασπιση
των δικαιωμάτων του λαου μας.
Το κοινο μας οραμα για εναν
πραγματικα κυριαρχο λαο, αφεντη
της μοιρας του, απαλλαγμενο απ'
τα δεσμα των μοιραιων ασπονδων
φιλων και αυτοκλήτων
προστατων, που οπως παντα ετσι
και τωρα σκορπουν τον φοβο και
τον θανατο, σημερα στο
Αφγανισταν, χθες στη
Γιουγκοσλαβια, προχτες στο Ιρακ
και αυριο που;

Εμεις δεν τους θελουμε
τετοιους φιλους και προστατες.
Εμεις θα τους πολεμαμε παντα.
Εως οτου χαραζει η ευλογημενη
μερα που ο ελληνικος λαος,
μοναδικος αφεντης στον τοπο του,

- 19 -

θα μπορεσει να χτισει την Ελλάδα της κοινωνικης, πολιτιστικης και εθνικης αναγεννησης, που ειναι το πραγματικο και γνησιο προσωπο του Σοσιαλισμου.

Να 'σαι καλα!

13.12.2001

1

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,
Συναγωνιστές στον αγώνα για
την Ειρήνη,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ /
για να καταγγείλουμε την άγρια
δολοφονία των αμάχων στο
Αφγανιστάν/από τους ανελέητους
και βάρβαρους βομβαρδισμούς
των αμερικανών.

Με πρόσχημα την
τρομοκρατική επίθεση στις
Ηνωμένες Πολιτείες/για την οποία
εκφράσαμε την αντίθεση και την
λύπη μας,/οι Αμερικάνοι και οι
σύμμαχοί τους επιχειρούν μια
ακόμα γενοκτονία,/ένα ακόμα
έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

- 2 -

Γιατί δεν είναι μόνο οι χιλιάδες
σκοτωμένοι και τραυματίες που
αφανίζονται κάθε μέρα/αλλά και
οι εκατοντάδες χιλιάδες
γυναικόπαιδα που ξεριζώνονται
από τις εστίες τους/και βαδίζουν
προς ένα βέβαιο θάνατο χωρίς
τροφή, νερό και φάρμακα/μέσα
στο επερχόμενο πολικό ψύχος.

- 3 -

Με ποιο δικαίωμα τάχα
εξοντώνουν έναν ολόκληρο λαό;
Μας λένε ότι το κάνουν για να
συλλάβουν τον Οσάμα Μπιν
Λάντεν και να τιμωρήσουν τους
Ταλιμπάν. Όμως οι μέρες, οι
εβδομάδες, οι μήνες περνούν και
το μόνο που καταφέρνουν είναι να
γκρεμίζουν σχολεία, νοσοκομεία,
αποθήκες του Ερυθρού Σταυρού,
χαμόσπιτα, να καταστρέφουν την
σχεδόν ανύπαρκτη υποδομή ενός
φτωχού λαού και να εξοντώνουν
αθώους ανθρώπους.

- 4 -

Είναι φανερό πια ότι αυτή η σταυροφορία κατά της τρομοκρατίας/αποτελεί ένα προπέτασμα καπνού για να κρύψει τους πραγματικούς στόχους της Νέας Τάξης/που θέλουν να επιβάλουν οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές και οι στενοί τους σύμμαχοι.

Η συσσώρευση αυτής της πρωτοφανούς δυνάμεως καταστροφής/στην μεγάλη στρατηγικής σημασίας περιοχή / έχει ένα και μόνο σκοπό://να πτοήσει τους λαούς και να τους κάνει να δεχτούν την απόλυτη κυριαρχία των ισχυρών της γης. Κυριαρχία οικονομική, πολιτική, πολιτιστική και τώρα στρατιωτική.

- 5 -

Βρισκόμαστε στην αρχή μιας καινούριας παγκόσμιας εκστρατείας με στόχο τον εκφοβισμό και την υποταγή των λαών -όλων των λαών. Για τον σκοπό αυτό/οι πολεμοχαρείς κύκλοι των ΗΠΑ/παίρνουν όλο και πιο σκληρά μέτρα / προκειμένου να εξουδετερώσουν την κοινή γνώμη κι αυτού του ίδιου του αμερικανικού λαού,/ ώστε να δεχτεί τα πολεμοχαρή σχέδιά τους.

Μπροστά σ' αυτή την αναδυόμενη διεθνή κρίση που απειλεί τις ελευθερίες και τα δικαιώματά μας,/εκφράζοντας την αλληλεγγύη μας προς τον λαό του Αφγανιστάν,/υπερασπιζόμαστε τα δικά μας δικαιώματα.

- 6 -

Με αγωνία και οργή
παρατηρούμε την Ευρώπη να
συντάσσεται στο άρμα της
αμερικανικής πολιτικής.
Βλέπουμε την ελληνική
κυβέρνηση να συμμετέχει με
πρωτοβουλίες που συντείνουν
στην συγκάλυψη του εγκλήματος
κατά των αμάχων/με το πρόσχημα
της ανθρωπιστικής βοήθειας.

- 7 -

Η ελληνική κυβέρνηση, αντί να συντάσσεται ενεργά σ' αυτή την εκστρατεία της διαστρέβλωσης, του εκφοβισμού και της ντροπής / θα πρέπει να αναλάβει άμεσα πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση της Ευρώπης / για να σταματήσει η συμμετοχή της σ' ένα νέο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Να απομονωθούν οι ΗΠΑ και οι πολεμοχαρείς του ΝΑΤΟ / που περιφρονούν τον ΟΗΕ και το διεθνές δίκαιο / και θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια Ειρήνη και την ασφάλεια των λαών.

Ήδη μετά την Αγγλία σπεύδουν τώρα να στείλουν τις δικές τους ειδικές δυνάμεις οι Γάλλοι, οι Ιταλοί και οι Γερμανοί και πολύ φοβάμαι ότι σε λίγο θα ακολουθήσουμε κι εμείς.

- 8 -

Το σημερινό κλίμα φοβίας και τρόμου που έχει επιβληθεί από τους αμερικανούς στη χώρα μας, / θυμίζει ημέρες χούντας, ημέρες ξένης κατοχής.

Ενώ όλοι σχεδόν οι έλληνες, συμφωνούν με τις δικές μας απόψεις και τη δική μας στάση, / παρατηρούμε ότι ελάχιστοι επώνυμοι έχουν το θάρρος να εκφραστούν ανοιχτά για τα μεγάλα αφεντικά, / τους αμερικανούς. Μια άτυπη λογοκρισία ντροπιάζει τη μεγάλη πλειοψηφία των ελληνικών Μέσων Ενημέρωσης / προσπαθώντας να πνίξει κάθε αντίθετη φωνή.

- 9 -

Να δούμε αν θα μπορέσουν να
πνίξουν και τη σημερινή μας φωνή
-φωνή λαού- που όσο θα περνούν
οι μέρες θα γίνεται όλο και πιο
ισχυρή. Έτσι, μέσα σ' αυτό το
ψυχροπολεμικό κλίμα/πιστεύουν
ότι θα μπορέσουν να στείλουν και
έλληνες φαντάρους σ' αυτόν τον
βρώμικο πόλεμο/να πάμε και μεις
να σκοτώνουμε γυναικόπαιδα και
να θυσιάσουμε τα παιδιά μας στο
βωμό ξένων άδικων
αποικιοκρατικών και βρώμικων
συμφερόντων.

- 10 -

Κρίμα γιατί τα μέλη της σημερινής κυβέρνησης φώναζαν κάποτε "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο". Πού να το ήξεραν ότι αυτό το Συνδικάτο θα τους υποχρέωνε κάποτε να γίνουν συνεργοί σ' ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, για το οποίο η χώρα μας θα ντρέπεται εις τους αιώνας των αιώνων. Κρίμα!

Ο κ. Σημίτης, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, θα πρέπει να πει στους αιμοχαρείς συνεταίρους της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ, ότι "η Ελλάδα είναι μια πολύ μικρή χώρα για να συμπράξει σε ένα τόσο μεγάλο έγκλημα".

- || -

Ο Λαός της Αθήνας, ο Λαός της Ελλάδας, πιστός στις εθνικές και ιστορικές του παραδόσεις, διαλέγει για άλλη μια φορά τον δρόμο της αντίθεσης προς τους ισχυρούς/που σκορπούν βία και θάνατο. Διαλέγει τον δρόμο της υπεράσπισης του δικαιώματος των λαών/να ορίζουν οι ίδιοι τη ζωή και την μοίρα τους.

ΟΧΙ στον νόμο του ισχυρότερου.

ΟΧΙ στον νόμο της ζούγκλας.

ΟΧΙ στους βομβαρδισμούς.

ΟΧΙ στη συμμετοχή της Ελλάδας στον βρώμικο πόλεμο.

ΝΑΙ στην Ειρήνη!

8.11.2001 Sumarta

ΤΟ ΤΥΠΟΚΙ

Η πρώτη μέρα του πολέμου

Α ΓΥΗ του πολέμου από τη θάλασσα. Ο κορμιάς μου που της έβγαζε όλη τη δύναμή μου... (19ος Οκτώβριος 1940) από τον αρχαιολόγο Τάκη

Το βράδυ, τότε εκεί, ήρθα να κοιμηθώ με την πόλη σκοτεινή. Το φως της λάμπας δάη την πόλη. Κάθε άνθρωπος κινήθηκε από φόβο να σπαστεί από τον ύπνο. Ο ύπνος...

— Ημερολόγιο με τίτλο από τον Τάκη

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΦΟΔΤΟΥ

αρχαιολογικό υλικό (1995–2001)

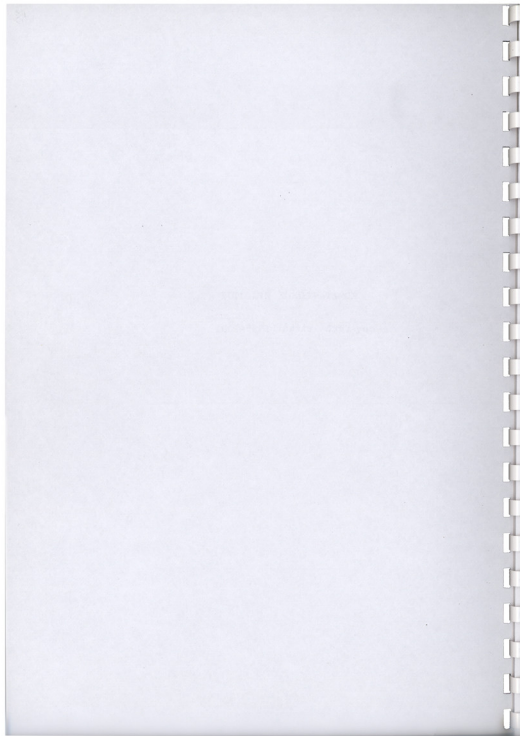
...κατάφερε να κρατήσει την κυβέρνηση. Τον έβγαζε να δουλεύει με τον αρχαιολόγο Τάκη. Ο Τάκης ήταν ένας άνθρωπος που με τον καιρό...

...Το υλικό που με τη βοήθεια του αρχαιολόγου Τάκη...

...τον πρώτο λόγο έδωκε ο αρχαιολόγος Τάκης. Ο Τάκης...

...το Τάκη ήταν αρραβωνισμένος με την Ελένη και ο Τάκης...

Κωνσταντίνος Ηφούδου

ΤΟ ΤΥΠΑΚΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ • ΤΕΥΧΟΣ 20 • ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1995

Η πρώτη μέρα του πολέμου

ΑΥΓΗ την ιστορία μου τη διηγήθηκε ο παππούς μου που την είχε ζήσει τα χρόνια εκείνα... «Στις 28 Οκτωβρίου 1940 βρισκόμουν στην Τρίπολη.

Το πρωί, πολύ πρωί, πέρασαν πάνω από την πόλη αεροπλάνα. Το βοήθι τους έμπησε όλη την πόλη. Όλοι βγήκαμε αμέσως έξω από τα σπίτια και ρωτούσαμε τι συμβαίνει.

- Ακούσαμε: οι Ιταλοί μάς κήρυξαν πόλεμο.

Πόλεμος, πόλεμος, μια φωνή γέμισε την πόλη.

- Θα μας βομβαρδίσουν τα αεροπλάνα; ρωτούσαν όλοι.

- Κάνουν αναγνώριση του ελληνικού εδάφους, είπαν μερικοί.

Αναστατωθήκαμε...

Πολλοί έτρεξαν έξω στα χωράφια για να γλιτώσουν από τους βομβαρδισμούς.

Αγυροζιτηνημένοι και φοβισμένοι βρέθηκαν Εσφρικά έξω από το ήμερο κλίμα της φθινοπωρινής ηουχίας εκείνες τις ώρες. Έτρε-

ξαν πολλοί στα καφενεία και στα ραδιόφωνα.

Οι δρόμοι και οι πλατείες της πόλης γέμισαν ανθρώπους ανήσυχους. Πιο πολλοί πλημμύρισαν την κεντρική πλατεία του Αγίου Βασιλείου. Από τα ραδιόφωνα πληροφορηθήκαμε τα παρακάτω:

Στις 3 τη νύχτα ο πρεσβευτής της Ιταλίας Γκράτιο επισκέφθηκε τον πρόεδρο της κυβέρνησης. Του ζήτησε να επιτρέψει να εισέλθουν στη χώρα μας τα παλικά στρατεύματα από την Αλβανία (που την κατείχαν οι Ιταλοί). Του έδωσε τρεις ώρες προθεσμία για να απαντήσει. Ο Μεταξάς του απάντησε το ιστορικό ΟΧΙ και άρχισε ο πόλεμος.

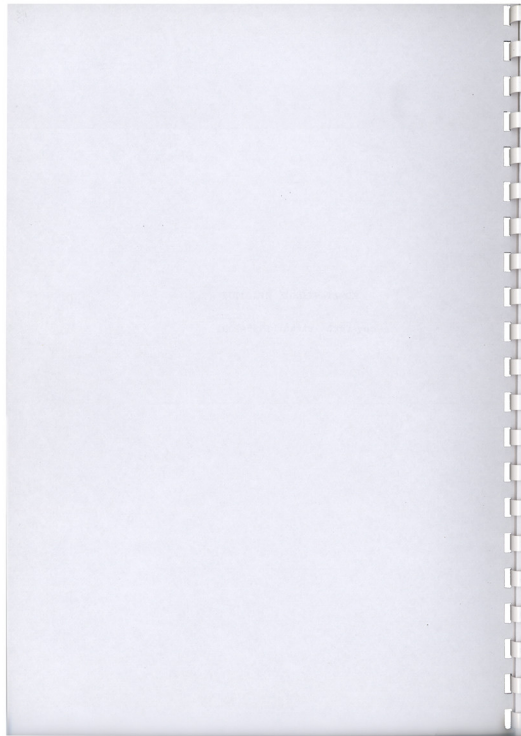
Στα σύνορά μας με την Αλβανία οι φρουροί στρατιώτες μας πρόβληκαν αντιστάση γερή και από τότε άρχισε ο πόλεμος. Τον πρώτο λόγο είχαν οι φρουροί των συνόρων που πολέμησαν με ηρωισμό να κρατήσουν τους Ιταλούς στρατιώτες μακριά από τα σύνορά μας.

Την ίδια μέρα έγινε επιστράτευση όλης της Ελλάδας και οι άντρες μέχρι τριάντα πέντε ετών έτρεξαν στην έδρα του συντάγματός του ο καθένας και από εκεί στο μέτωπο της Αλβανίας με τρένα και με αυτοκίνητα, τραγουδώντας τα πατριωτικά τραγούδια μας...

Κάστας Ηροδότου - Αθήνα

5

ΑΛΛΑΓΕΣ στην Κυπριακή Εκπαίδευση

Περί ΚΥΠΡΟΥ

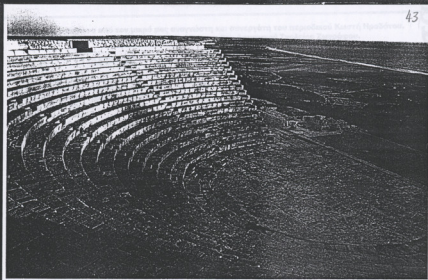
6^ο

ΤΕΥΧΟΣ

Απρίλιος-Ιούνιος
1997

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
(Σ.Κ.Ε.) Τ.Θ. 76085, 17110 ΑΘΗΝΑ

43

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΥΡΙΟΥ - ΛΕΜΕΣΟΣ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

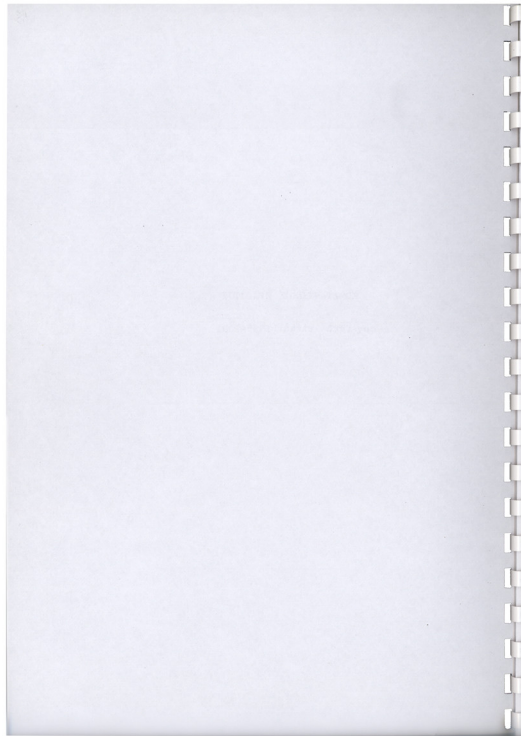
Επιστήμονες
Μηχανικοί

Συνέδριο
της ΟΚΟΕ

ΑΛΛΑΓΕΣ στην Κυπριακή Εκπαίδευση

ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΡΤΕΤΟ ΑΡΙΘΜ. 445/97 ΤΕΥΧΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Σπέρνουν τον να πολυδεις
 ο Διερχος φουθοει
 ενυς εν να σκορπισει
 εν να το παρει να χαθει.
 (του Βασιλη Μιχαηλιδου)

Σπέρνουν κ ερεινιαιριεν θα μερα μιανχοι μας
 Σπέρνουν, μιλοροι, και το φηος πισσοφουεν και ερηιου
 Σπέρνουν κ δουν και αν εν περιδου η ψυχη μας
 Σπέρνουν κλυτα κορουνην για σας καρτερηουσην.
 (του Δημητρου Ασηταρι)

Γλωσσάριο

πολυδεις = να λυθεις
 ενυς = αμυσης

εφειτε = φυγατε μιανχοι = μονοι
 Γερμοι = εβρημοι
 Πισσοφουεν = βαθι ακοταδι
 πομονην = ιπομονη

Πήραμε δύο ποιήματα από τον μικρό μας αναγνώστη και συνεργάτη του περιοδικού Κωστή Ηροδότου. Ο Κωστής είναι μαθητής της Ε2 τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ζωγράφου.

ΠΛΕΙΑΔΕΣ

Εκει που η φύση ποτίζει τα πελάγη
 χύνεται η αλήθεια πίσω από ένα αιώνιο κινυρό πανί
 και απελάει η ζωή στον βράχου τη φουρτούνα.
 Μια φωνή ανούδι γιομάτη
 καλοΐσει εσένα να διαβείς
 μια Πυθία στον πύλωνα της αβύσσου
 βαθιά σ' ανεράτα της δόξης
 γέφυρα απ' τον κενό που μέγαζε αγέρα.
 Του Ερμητ το μαντάτο λακωνικό:
 Ελευθερία, Ελευθερία.
 Οι παλμοί της καρδιάς σου λυγιστευεν
 Ανόσα, ανόσα ξεπνοΐσει ο Φευδαίτης
 τον αιώνιο αετό της πατρίδας.
 Σε τραβούσε ο Ερμητ και η καρδιά δε σταματοΐσε
 κι ο λαός να ακουΐσει έπρεπε
 κι η καρδιά δε σταματοΐσε
 Ελευθερία, Ελευθερία.
 Παγιάσαν οι χρυσιοί στο στερνό Άλφα
 Σε τραβούσε ο Ερμητ και η καρδιά σταμάτησε
 στο στερνό Άλφα.
 Άκουσε ο λαός και η καρδιά σταμάτησε.

Και φερά Ερμητά κατάβηκαν
 και ήσαν η τελευταία σου σκέψη.
 Σ' ένα κήμπο που κανεις δε διαβάνει
 έβασαν τον ήλιο με τους ρόδακες
 μοι αι γαρύφαλλοι του Ηραϊστου
 δεν αφήνουν τον ήλιο να πετάξει.
 Και τότε η θεά Αθήνη με το παλλάδιο σκέπαζε τις πόλεες
 και φείλων απ' τα χέρια της περιστέρια.
 Έπληγες τραπέζια ως τα πέρατα
 σ' ανέκλυτρα χρυσά καθόρουνα
 τελούσε μυστικούς δεινούς με τη θεά Αθήνη.

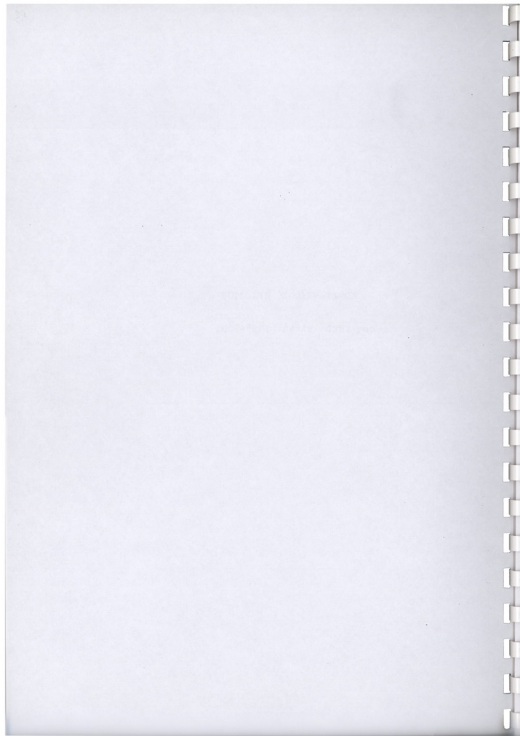
Εκει στους ελαιώνες κάτω από την οδύακτη φυλογροφή.

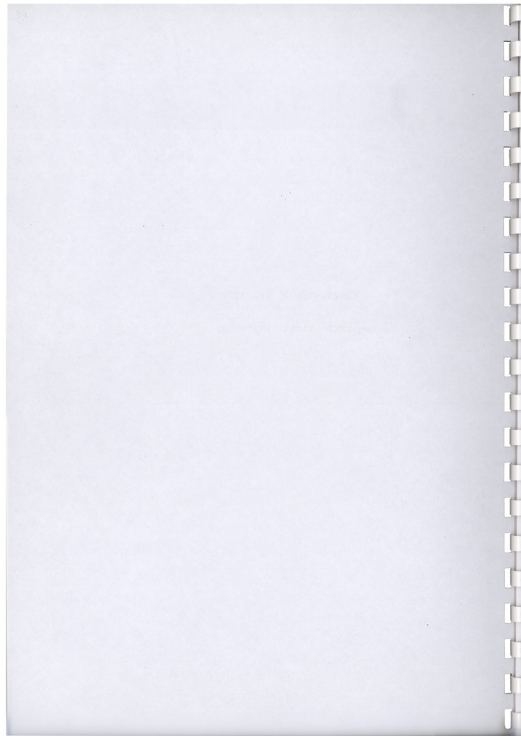
(Αφιερώνεται στη μνήμη του παππού μου **Δήμου Ηροδότου** που έπεσε για την ελευθερία της Κύπρου 1955-59)

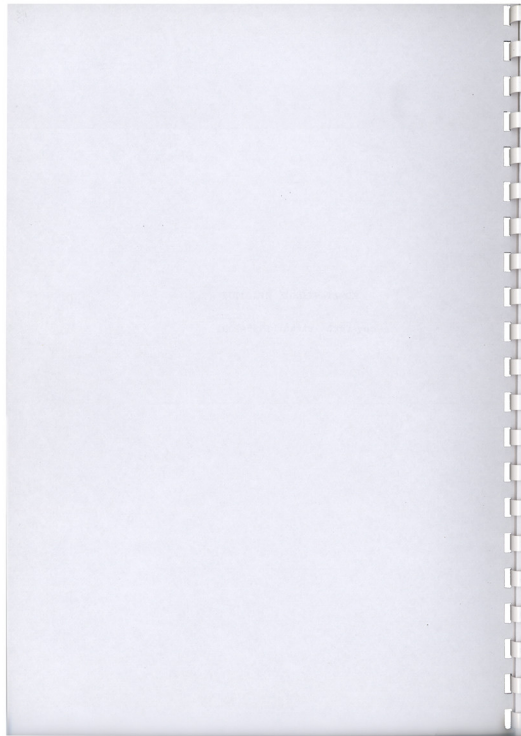
ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ

Μολ' θα σηκώσουμε την άγκυρα
 απάρο η αλκυίδα των κυμάτων
 θ' αντέξει τη σωτηρία του άνθρου.
 Ροδοσταμόνες του γένους μας
 τ' αγχάδι στις ρίζες μας.
 Μολών Λαβέ, σθάνστη ώρα.
 Κι αν δαμάσεις το γένος μας
 φωτοδότη Λυκούργο φωτοδότη
 Με τρώσεις θαρρείς σ' ένα δράμα
 Μολών Λαβέ τα κουτά μας.

Ποιήματα

επιθεώρηση παιδικής λογοτεχνίας

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ - ΑΡ. ΤΟΜΟΥ 12

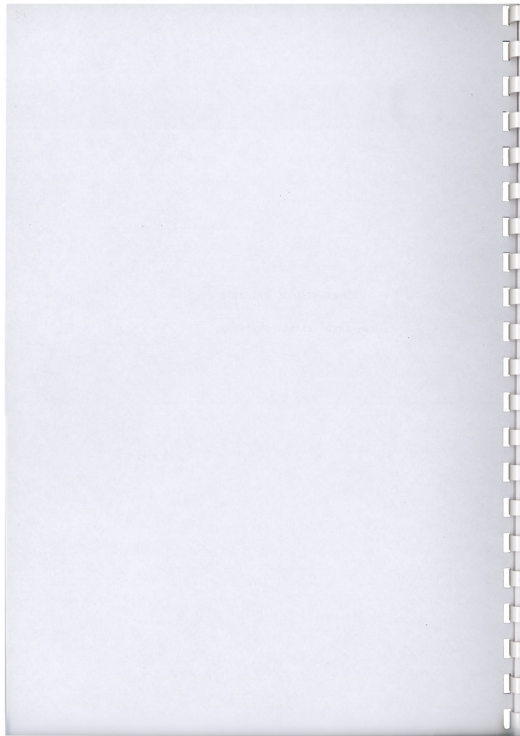
Προσεγγίσεις λογοτεχνικών έργων
Πρωτοβάθμια - Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

ΑΘΗΝΑ 1997

ΒΙΕΤΑΣ ΠΡΟΣΜΟΥ
Μεσογείων 27, 11526
Αθήνα, Τηλ: 3743111

ΕΓΚΛΗΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

113

Στοά του Βιβλίου - Αθήνα Λόγου (Πεσμαζόγλου 5)
2 Απριλίου 1997

Μετανάστis

Το αρχαίο κατάρτι δέχοντας ανατολικά
σημειώνει κέντρο στο γάρτι πλοήγητης.
Απενώνοντας το παρελθόν από μπροστά
έβλεπε το τρανό ξάρτι
να προσκινά τη γη κατακόρυφα,
να αναδύεται πανίσχυρο απ' τη θάλασσα,
με περισσή λάβα γύρα της ανάστασης.

Ένωσα τις σιμαγές μέσα μου
να διαπερνούν σκαρφαλώνοντας
τα ανερχόμενα σύμβολα.

Και οι γέφυροι σέρθηκαν ρηχά στα περσώματα...

Ο πυράκωνθος, η μυρτιά, ο βασιλικός,
τα πιο αρχαία φυτά, τα πιο λογιωμένηνα,
τα πιο αθήματα και αλεξίγημα,
αποσυντέθηκαν νοερά.

Αποτραβήχτηκε ορόνοντας πλέι του
τις ακρογαλιές και τα βότσολα...

Ανιός ο καταραγμένος ναήτης,
ίσως ο καταραμένος πλοηγός,
ανιός που έπεσε λίγο πιο κάτω
κοντά στις αρμυρήθρες και τα φύκια
μπορεί για τελευταία φορά
εκεί ... εδώ.

Και πιο πέρα ο κόσμος...

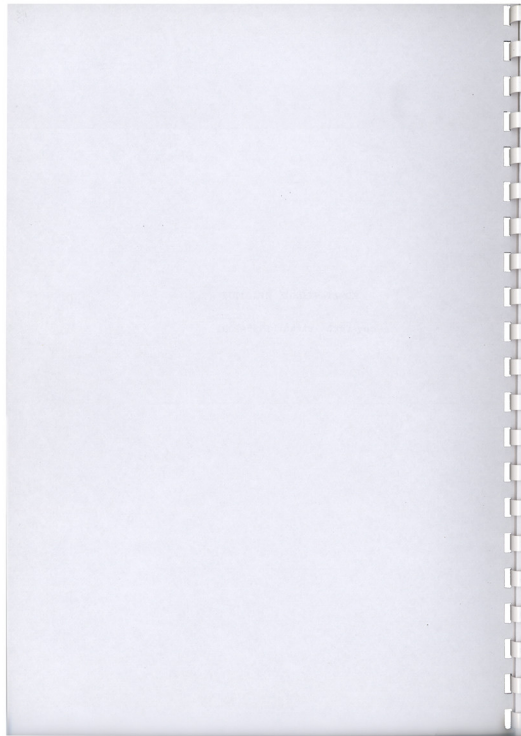
κάθε τόσο και ένα μικρό μικρό βαθούλωμα
μα πατημασιά που έσβησε μέχρι τον όρμο.
Μόνο ένα αποτύπωμα χειριού άφησε
εκεί τη θήμηση...

Κάθε δάκτυλο κι ένας ορίζοντας... και ξανά
Ανατολή, Δύση, Βορράς, Νότος, Ανατολή
και ξανά ... και ξανά...

ΚΩΣΤΑΣ ΗΡΩΔΟΤΟΥ

Μισθός ΣΤ' τάξης

2ου Δημοτικού Σχολείου Ζωγράφου

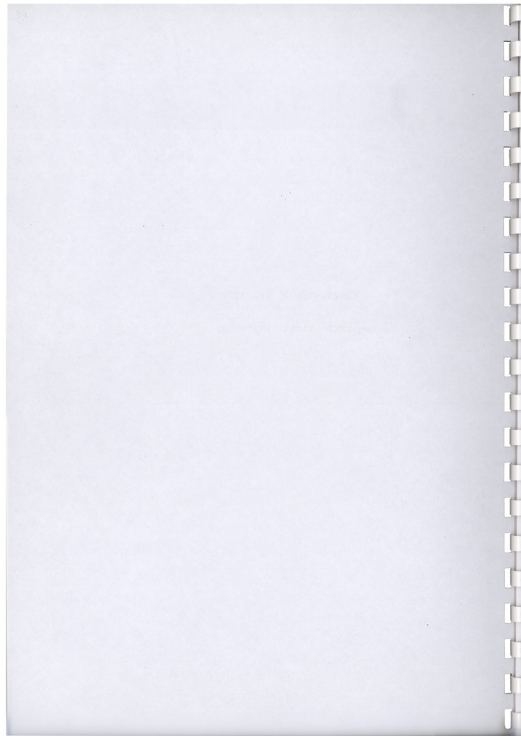

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

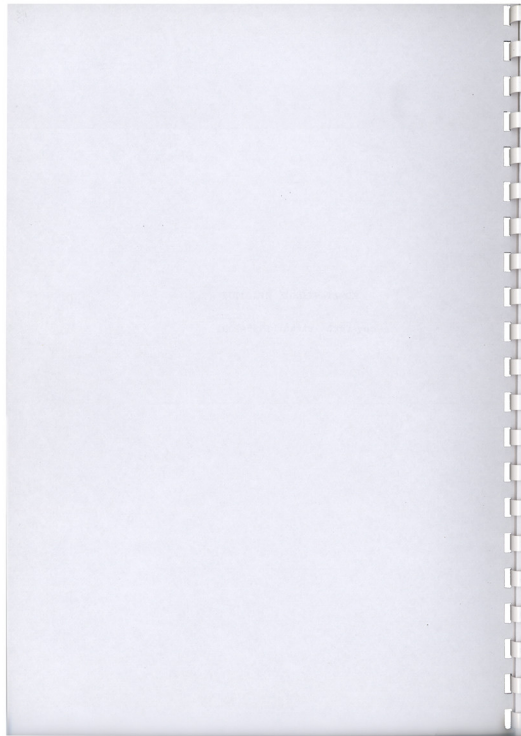
Στοά του Βιβλίου - Αίθουσα λόγου (Πεσμαζόγλου 5)
2 Απριλίου 1997

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- ☑ Έναρξη: 6.00 μ.μ.
- ☑ Χαιρετισμός του Προέδρου, κ. Β.Δ.Αναγνωστόπουλου.
- ☑ Τραγούδια από τη χορωδία του μουσικού ομίλου των Τοισισειών Δημοτικών Σχολείων.
- 1. "Λουλουδόκοσμος". Στίχοι και μουσική: Αγγελικής Καψάσκη
- 2. "Το κορίτσι". Στίχοι: Οδυσσέα Ελύτη, Μουσική: Ηλία Ανδριόπουλου
- ☑ Διευθύνει η κ. Χριστίνα Βαρσάμη-Κούκη
- ☑ Η κ. Φίλια Δενδρινού διαβάζει το αφήγημα του Χ.Κ.Αντερσεν: "Ένα τριαντάφυλλο στον τάφο του Ομήρου".
- ☑ Το μήνυμα της Διεθνούς Οργάνωσης Βιβλίων για τη Νεότητα-IBBY. Διαβάζει η κ. Ελένη Μαντέλου.
- ☑ Τραγούδια από τη χορωδία του μουσικού ομίλου των Τοισισειών Δημοτικών Σχολείων.
- 1. "Τα παιδιά ζωγραφίζουν". Στίχοι: Μ.Μπουρμπούλη, Μουσική: Γ.Χατζηνάσιος
- 2. "Οι φίλοι είναι για πάντα". Ελληνικοί στίχοι: Π.Αρβαντιδή, Μουσική: Andrew Lloyd-Vebber
- ☑ Ομιλία του Προέδρου - Απονομή Τιμητικών διακρίσεων για την αναγραφή βιβλίων στον Τιμητικό Πίνακα της IBBY 1996 και των βραβείων του Κύκλου: "Γιηνελόπη Δέλτα", "Κων.Δεμερτζή στον Έλληνα Δάσκαλο", "Θ.Καστανιώτη-σε βιβλιοθήκη", "Σ.Πατάκη-σε σχολικό πρόγραμμα φιλανθρωπίας".
- ☑ Τα αποτελέσματα των ετήσιων διαγωνισμών. Απονομή βραβείων. Εισηγητές: οι πρόεδροι των κριτικών επιτροπών κ.κ.
 - Κ.Κουλουμπή-Παπαπετροπούλου, για το βραβείο "Αντιγόνη Μεταξά"
 - Μάνος Κοντολέων, για το βραβείο του Μουσείου Γουλανδρή-Φυσικής Ιστορίας
 - Ειρήνη Μάρρα, για το βραβείο "Δ.Τρόβας"
 - Σούλα Ροδοπούλου, για το βραβείο των εκδόσεων "Ψυχογός"
- ☑ Η Πουλάκου Χαρά, μαθήτρια της Α' τάξης του Α' Τοισισειού Γυμνασίου, και ο Κώστας Ηροδότου, μαθητής της Ε' τάξης του Β' Δημοτικού Σχολείου Ζωγράφου, διαβάζουν ποιήματά τους.

ΑΙΟΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κάτω τα χέρια από την ελληνική γλώσσα - Κάτω οι ξένες επιγραφές από τους δρόμους

Όχι στην ξένη πολιτιστική διεύθυνση - Όχι στη διγλωσσία (Ελληνικά - Αγγλικά)

Χρόνος 29ος - Μήνας - Ιούνης 1999 - Τεύχος 177

Δήμιμο Περιοδικό της Μεσομένης Λογοτεχνίας

Εκδότης - Διευθυντής: Κ. Βαλέτας - Πρεζκ. Αικατερίνης 4 - 176 76 Καλλιθέα

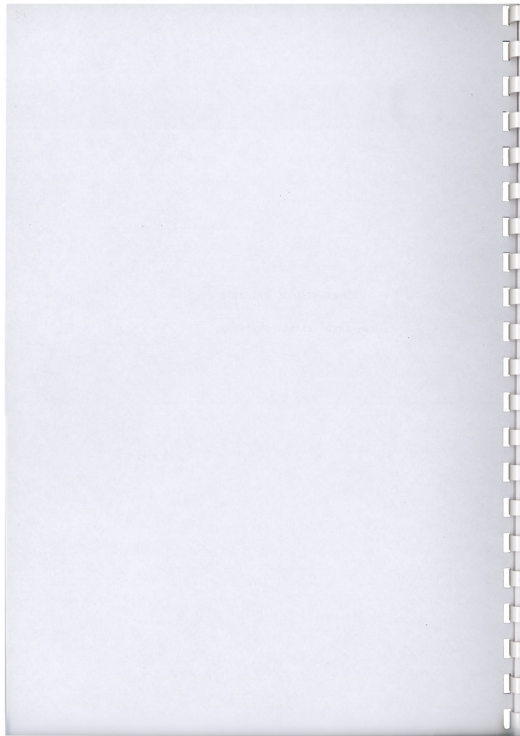
Αφιέρωμα

στον ελληνισμό της Αζοφικής

Η Δόξα του ελληνισμού της Αζοφικής θάλασσας
 Γιώργος Κοκκαράς - Βαλεντίν Κοκοσινίκωφ -
 Αριστοτέλης Δημητρίου - Δημ. Παπαός - Π. Σαφής
 - Σάββας Κουσιό - Βασίλης Γιάλλο - Βίκτωρ
 Αρσασάωφ - Μαρτίν Δεσφρεγιέζ - Βίκτωρ
 Σουλιώτς - Αντώνιος Χολοτρεπίτς - Εύδη Δημητρίου
 - Μιχαήλ Νηδάνωφ - Γεφφρά Παύλοφ - Θεόδωρος
 Χαραχούλης - Καπετάν Αλέκος - Ανδρέας Μπελιτσιώ
 - Κ. Μπαλαμάνωφ - Δ. Τζιαντζής - Β. Μπαχάτοφ -
 Ολυμπιάδα Πετρέωφ Στρουφάντση - Α. Κιριλίκοφ -
 Ν. Μήτσιτς - Ιβάν Αντιστόλοφ - Α. Παναγιώτς
 Εμμανουήλ Κρασιός - Τάσος Αθανασίου - Μάνης
 Παρασκευάδης - Κ. Βαλέτας - Α. Πετροπούλου -
 Νίκος Τυβόρτζης - Θ. Δουκαδάκης - Ζήσης
 Σαράς - Θ. Αυγερινός - Αικατερίνα Μοναχά
 Μουλάτση - Δ. Μπουρνιάς - Δ. Κουσιός - Δ.
 Αρβίτς - Μ. Ελευθεριάδης - Όσκαρ Δίφνερ - Ελ.
 Δέπου - Γ. Τσαλέης - Μήτσος Τσίφνης - Κ.
 Μουρνιάν - Ε. Μουράδο - Κ. Τσακίρο - Κ.
 Ηροδότου - Ε. Κληρονόμου - Γ. Καραγιάννης - Χρ.
 Κουσιόλοφ - Άννα Χαϊκού - Επ. Παναγιώτοφ -
 Μ. Πετροπούλου - Σ. Αναστασίου - Δ. Καρδούτς -
 Α. Κουσιό - Βασίλης Θεοδόου - Κ. Καραγιάν - Α.
 Σαφής - Γιάννης Κριζής - Έλλη Ζουβέρτη -
 Ελλάδα - Ουκρανία - Μικροασία - Σαρδόνια
 Καζάνος - Χριστόφορος Αγγελίδης - Τα
 Κρημοκρομμύσι - Οι παπάρδοκοι Έλληνες - Η
 Ελληνική Δημοκρατία της Αζοχούς - Η απόφαση
 50215 του Γενάρη για την ελληνική επιχείρηση - Ο
 δάσκαλος Σπυριδών - Ηροδότος - Ε. Χατζάνωφ - Κ.
 Χατζάνωφ - Δ. Ερισπίτς.

Έλλη Ζουβέρτη: Έλληθ Πουλιώτς ο ανακατασκευαστής τρέφης που τον αναίτησε οι Γερμανοί Πατριώτες που η βελιτρίστη Κρήτης

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Αποσιτίες Ειβάλλαν

Εγώ θα μείνω μόνος, φίλτρα που τρεμοσβήνει
 μες στο φως
 Απρό η εποχή μου το θέλε
 Τον εαυτό μου δεν γνωρίζω κι ούτε να τον
 κληρονομάω
 προσπάθειά
 Για να μου λείπει πως δεν γεννήθηκα σύντροφο
 τον ίσο μου
 να κίνω
 Εγώ θα μείνω μόνος κι ως ταράζουν τα σκο-
 τιάδια μου
 οι κρίτες μέρες των καιρών
 Απρό τη σάρκα έχω σήμβολο, της ζωής ιδαι-
 νικό
 Και δεν μπορώ να την προδώσω μες στις υ-
 πόστασης
 τον ασήμαντο χρόνο
 Μας και στη φθορά την εξουσία έδωκα
 και πιο εφήμερος ναύα.

Εγώ θα μείνω μόνος, γιατί είμαι μέσα μου κε-
 νός
 Κι ό,τι μπορώ να δώσω, του εαυτού μου αντί-
 κρισμα γίνεται
 Αλλά κι αν τη ζωή εξωρίσω, στις ψυχές τα
 βέβη
 κρατήθηκα
 Κι εκεί έκρυφα τις στιγμές μου

Κι απ' την αρχή αν σπου κάποιου τους αντίπο-
 δες
 έφτασα, δεν αποηγορεύστρια την εποχή μου.

Κίρκολος Μεσομυζήτης

Άιλη τίλη

«Υπερξέλι»
 Σαν οπτασία
 η κραυγή, στην άιλη νηή!
 Το όνειρο
 σαν επιθυμία,
 την τίλη ενδιέται αυτής της νηής.
 Όταν «υπερξέλι»
 ονειρών έμωναξες οπτασία.
 Σε «όνειρο»,
 της οπτασίας την τίλη
 έρχεται να ενουματωθείς.

Ελ. Μαιζίδου

Πάπυρος

Έναν πάπυρο γέννησε η σκέψη μου
 την αόρατη γραφή
 να φανερώσει.

Ένα φορτίο αγάπης
 τα λόγια μου
 με μένω κτάσση
 στο φως των Λουλουδιών
 να σου στείλω

Η καρδιά ζεστάθηκε
 αγριζοντας τον χρόνο
 και αυτός ο πάπυρος
 συνεχίζει την ιστορία του
 συνεχίζει το χαμηλό μου
 να μ' αγριζει

Κωνσταντίνη Τσαφραδά

Καταβάσεις αερωμάτων

Υποστατικό πρίσμα
 την οσμία κοινοποιή
 στην άβυσσο των κήσεων.

Τα βρώματα αφηρόνων
 συντηγημένες οπνοσπίς
 φωνικής απονομής

Των ωραίων βεβαυάσεις

Δημήτρης Τσιγκής

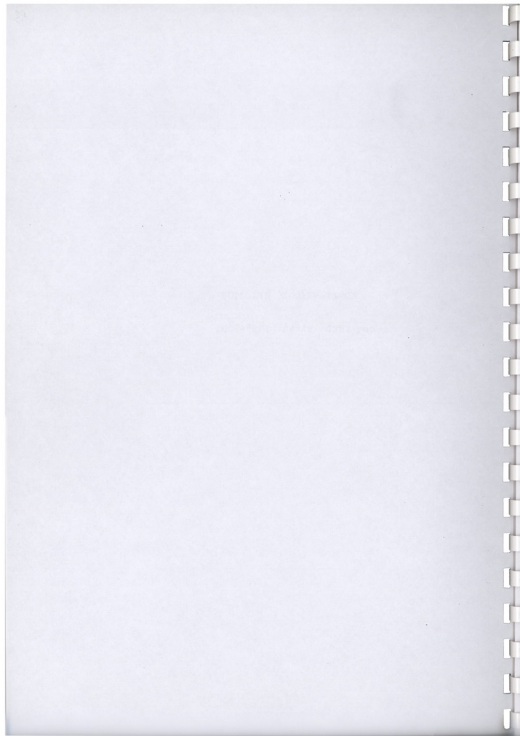
Μολών λαβέ

Μαζί θα σπρώσουμε την άγραφα
 αέριο η αλωσία των κινήτων
 θ' αντίζει τη σωτηρία του άθεου.
 Ροδοσπομίνες του γένους μας
 γ' αγνάθια στις ρίζες μας.
 Μολών λαβέ! αθάνατη άγρα
 κι αν δαμάσκει το γένος μας
 Φωτοδότη Αισωσύγο Φωτοδότη
 με τριήρες θα 'ρθεις σ' ένα όραμα
 Μολών λαβέ! τα κοιτάει μας...

Κώστας Ηρόδοτος

Ο ήχος του βοταόλου

Ανήμπορα βήματα που βουλεύζον βαριά
 βόταλα στο βιθέ
 μαθαίνουμε τα πράγματα από την αρχή τους
 το κίλημα από την κορυφή ή το τέραμα του
 γυαλιού
 στο τέλειωμα ή στην αρχή του πέλατος.

ΑΙΟΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Όχι στο σποταδισμό - Όχι στη δεγλωσία (αγγλικά - ελληνικά)

ΑΙΟΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κάτω οι ξενόγλωσσες επιγραφές - Όχι στην Ξένη Πολιτιστική Επιδρομή

Χρόνος 31ος - Γενάρης - Φεβράρης 2001 - Τεύχος 187

Δίμηνο Περιοδικό της μαχόμενης λογοτεχνίας

Εκδότης - Διευθυντής: Κώστας Βαλέτας - Πρωτ. Ανωτατέρης 4 - 176 76 Καλλιθέα

Κώστα Βαλέτα

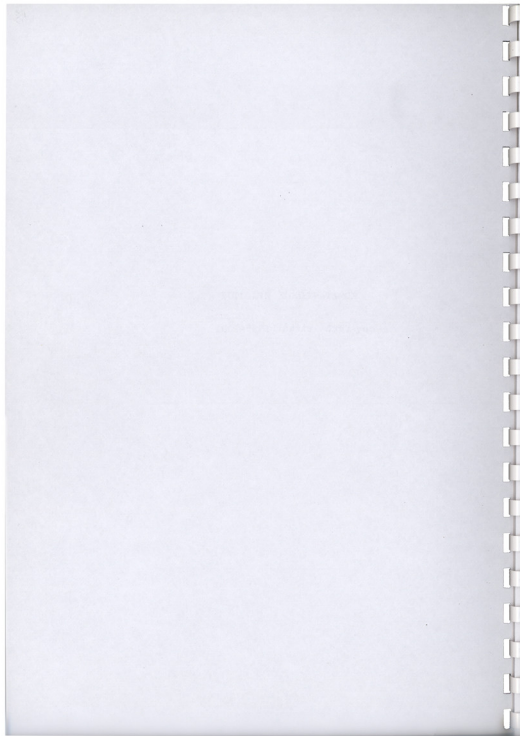
Η Αρπαγή της Πάργας

Θέατρο

Αννα Κελεσιδου - Χριστόφορος Αργιτέλλης -
 Όθων Δέφνερ - Δημήτρης Καραμβάλης -
 Θ. Δασκαλόπουλος - Διονύσης Κωστήδης -
 Αγγ. Μειμάση - Κλ. Οτοχόρους - Γ.
 Καφαντζίης - Μ. Γιακουμίλου - Π.
 Λούντζη - Χ. Κακούλιδου - Α.
 Κοσμοπούλου - Κ. Μεσοσητζής - Απ.
 Γρημάνης - Μ. Αιώρα - Ν. Βιάζος - Ντ.
 Αμμανατίδου - Γεράτσια Δεπούντη - «Η
 Μεγάλη Έξοδος» του Κ. Βαλέτα στα
 ιταλικά - Πέτρος Μακρής - Χρ. Χρήστου -
 Το Ίδρυμα Ουράνη - Δ. Μπουκιάσης - Π.
 Παρασκευαΐδης - Δ. Αρήνης - Γ. Γιάνναρης -
 Μπλάζε Κόνεσκι - Αντ. Παπαδόπουλος -
 Βασίλης Καρατζάς - Γιάντσο Τάσιβτσι
 Ετεργιμάν - Ζήτω η Βαλκανική
 Συνεργασία - Αίμος - Ειρήνη Γαλανού -
 Έλλη Ζούλοβιτς - Ηρώ Τσαρνά - Εύα
 Αελαφίνα - Αιωνοσία Ζερβάνου - Του
 Ναιρν - Κέαρνς - Αντωνία Αντωνίου: Το
 ημερολόγιο της προδοσίας - ΑΙΜΟΣ -
 Νίκος Περέλης - Βασ. Σιδέρης

Έλλη Ζούλοβιτς: Άγγελος και Αιωνοσία

Εκφράζεται κυρίως με την ποίηση.
Η Ηρώ Τσαρνά - Κόχλια έχει μέχρι σήμερα εκδώσει τρεις ποιητικές συλλογές, κι έχουν ασχοληθεί με το έργο της κριτικοί όπως η Ρούλα Κυριακινά-

κη, ο Ε. Παπανούτσος, ο Π. Κανελλόπουλος, ο Κ. Τσιτσίκος κ.ά.

Η Ηρώ Τσαρνά μεκοιμάει σε ποίηση την καθημερινότητα. Τη φθορά της ηλικίας, τη μοναξιά, το χρόνο τον περπατάμετρο, τον έρωτα, τις καθημερινές κι εφήμερες λύπες και χαρές της ζωής. Γράφει με διάθεση κι ακλόνητα.

Ο στίχος της αναβλάει ορθόστος, χιμαροόδη, περιεκτικός, πολυκύβητος, πολυσημαντικός.

Καίτια Βαλέτα

Κωνσταντίνος Ηροδότου

Αληγείς άνεμοι

Σε κοιτάει στα μάτια
και βρήκα το φεγγάρι
χτυπημένο ακαλοστάτιο
για να 'ρθει ανατολή.

Με άγγιξε στον ώμο
και περισσότερο δάκρυατος
πλημμύρισε το δρόμο,
τον ουρανό.

Ένας άγγελος άφηνε εκεί τα φτερά του
και το όνειρο έφανε περπατάοντας.
Οι φίληροι σήφθηκαν σφάσι στα πετρώματα
και η κλάση ακλιώθηκε σαν θάλασσα
που εντός της βυθίστηκε ο ήλιος.

Κι αίοι εμείς στη σχεδιά, σχεδιάζαμε την ελπίδα.

Κοιτάζαμε ψηλά,
τα χνόρια των προγόνων
μας δείξαν μακριά
τη λάμψη των αγαίων.

Και μες το δειλινό
κατέβηκε το σύννεφο
που βόρτηκε χροιά
να φάξει το φεγγάρι.

Θλίψη

Άγια δάκρυα, λίγες λέξεις
έπειαν πάνω στα βουνά,
ένος δρόμου για ν' αντέξει.
Μα περίφταναν τόσα πολλά.

Άγια δάκρυα, λίγα ρήματα,
κάπου κάπου ένα αλλά
και μαζί του κώποια κήματα.
Μα περίφταναν τόσα πολλά.

Άγια δάκρυα, λίγα ρήματα,
δσο πηγάδι καλά
πέταζαν στα βέλματα.
Μα περίφταναν τόσα πολλά.

Άγια δάκρυα, λίγες σκέψεις,
για τον πόνο, τα δεινά
πιο σφάσι παλιό κι βιόλερες.
Μα περίφταναν τόσα πολλά.
Άγιος χρόνος, λίγος τρέμος
και συνέχεια ξανά
απτηρόφασι ο δρόμος
Περίφταναν τόσα πολλά.

Ορίζων

Να θυμηθεί σπάθηκε ο άνεμος
πάνω στη θάλασσα
τα πανιά και τα λήγια
που πήρε μαζί του,
τα πανιά και τα λήγια
που αποστρόφτηκε.
Κι ύστερα βούλαξε στη θάλασσα
κι έγινε κύμα.

Και διαπεράσαν οι ομιγρές
την ομορφιά της θάλας.

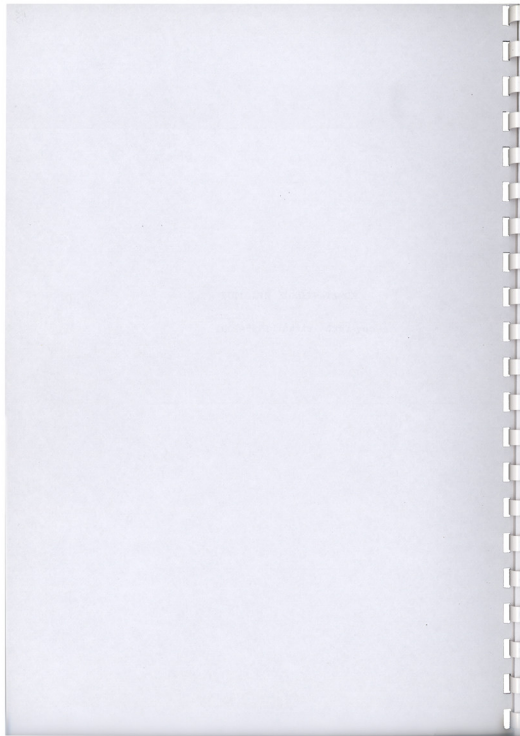
Αποτραβήχτηκε σείροντας πλάσι του
τες ακρογιαλιές και τα βέτοσαλα.
Ο καταφευγμένος κατήγε,
ίως ο καταραμένος πλοηγός,
αυτός που έπεσε λίγο πιο κάτω
κοιτά στις ακρογιαλιές και τα φούια,
ίως για τελευταία φορά
εκεί, εδώ.

Και διαπεράσαν οι ομιγρές
την ομορφιά της φύσεως.

Και πιο πέρα ο κόσμος.
Κάθε τόσο κι ένα μικρό μικρό βαθούλωμα
ένα ίχνος που έβησε μέχρι τον όμο.

Μόνο λίγη αγάπη, λίγη θάλασσα
πήρε στα χνόρια του.
Κάθε νεύμα κι ένα σημείο
Ανατολή, Δύση, Βορρός, Νότος
τον ορίζοντα.

Μα ανέγγιχτη έμεινε η αλήθεια,
έτσι πιστεύεις
έτσι αισθάνομαι.

ΑΙΟΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΙΟΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χρόνος 31ος - Νοέμβρης - Δεκέμβρης 2001 - Τεύχος 192

Μη κερδοσκοπικό - Δίμηνο Περιοδικό της μαζόμενης Λογοτεχνίας

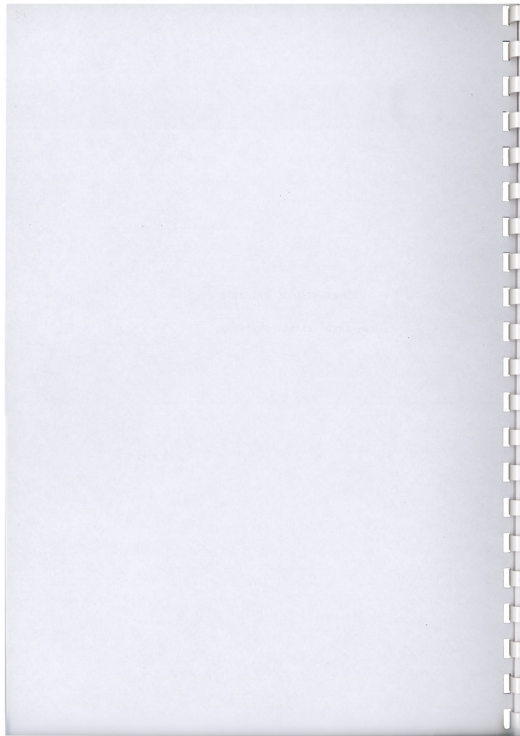
Εκδόσεις - Διευθυντής: Κώστας Βολέτας - Πρωτ. Αικατερίνης 4 - Καλλιθέα 176 76

Αφιέρωμα: Χάλντορ Λάξνες Παναΐτ Ιστροάτι

Αφιέρωμα στο μεγάλο βιβίο του ισλανδικού λαού: Χάλντορ Λάξνες (1902-1998) - Σχρωζεντουφ Α. Μάγκνουσον - Χάλντορ Γκονόμπεντσον - Όλαφουρ Ράγκναφ Γαρίμσον - Γ. Πατριασχίας - Παναΐτ Ιστροάτι - Ζοζέφ Κόσσελ - Κώστας Βολέτας - Μ. Μαργιλή - Μ. Τούμης - Χρ. Αργετίλλης - Ι. Μιρασκεντής - Αγγ. Βαλαδοφού - Ν. Βιάχος - Κ. Τουφαρά - Σ. Αναστασόου - Άννα Αχμάτοβα - Κόραλος Μεσογένης - Δ. Μαλακίσης - Κ. Ηροδότου - Μ. Καραμυλάη Βλάχου - Πέτρος Γουτάσης - Εγκρίνια σπυριού του Θόδωρου - Ρατομορός - Παν. Σκορδάς - Παν. Παρασκευαΐδης - Κώστας Μίσσος - Αργύρης Εφταλιώτης - Η Άλιση του Βουθρωτού - Ευγενία Κλειδαρά - Νίκος Σηφονάκης - Π. Βρετιόου - Κ. Κάππος - Μαρία Κιοφί - Στρατής Μομφίλης - Γ. Βασιλακόου - Μαρία Λαίτη - Δ. Κωστής - Ν. Γιαννίσης - Α. Καραμυλάης - Daniel Lewers - Marius Turan - Μάρεκ Μίσσου - Β. Παγιάνης - Γ. Βαλέτας - Κ. Πολίτης - Ε. Αθανασαΐδης - Θ. Έξαρχος - Α. Γ. Βερναρδάκης - Β. Ελεγάς - Κ. Κόντος - Μ. Κουντουράς - Θρ. Σταύρου - Κ. Φυλίγγος - Γ. Λιδέος - Α. Γραβαλής - Ο. Κανέλλης - Οδ. Ελέτης - Α. Βουσιούνης - Α. Σταύρου - Δ. Π. Πελεκίδης - Φραουσελ Βεγιόν - Ο Τουρισμός στην Ελλάδα και Κύπρο

Παναΐτ Ιστροάτι 1884 - 1935

γίνθων μαγνάδια για τα προιά της Περε-
φής.

Ση ανηφέρα η μέρα κοιβαίλει
λευκοίς σκελετούς φαντασμάτων
χαιμένα στη μέρα
με σημαίες και λάβαρα.

Ασπύ η συνοικία μάχεται
από την απελευθέρωση του ολόγου.
Ξέρει από την σαλπηνή ασπρά
που γεννάει μοιχαμένα στόγια.
Μακρός ο δρόμος μηδέν το αιώνα
στο αρχιτέλαρος αυμαίων νησιών.
Κύριε των δυνάμεων
των ασπεριών και των προσφύγων
των πολιορκιμένων και των τραυτών
της ανταρσίας και της υποταγής
της γης των πατέρων και των ζυμίσχων
άδερνε προς με.

Σέφης Αναστασάουδης

Παράξενος κόσμος

Φαντάζομαι γεγονός της συνειδήσης μου
που μόνο μια στιγμή στον εαυτό μου με δένου-
νε

Ίσα στους άλλους μέσα απ' το άπειρο

Για να 'χουν διέξοδο ο πόνος η οργή
Η αγωνία η χαρά η υπομονή
Ασπύ μες απ' την αλλαγή ζαλοσταίνουν τα αι-
σθήματα

Κι έχουν νόημα ο χρόνος

Τ' όνειρο η ζωή

Όποτε προτού φουντάσει ένα μου αισθήμα να
χάνεται

Και να το ξαναβρίσκω προτού να ξεψιγήσει
Ατρωτά απ' τη διάρκεα να γίνεται.

Τη στιγμή για ν' αφουγκραζόμαι

Τη δυστυχία ν' αντιμάχομαι

Την ευτυχία να προσκυνώ

Αλλιώς η ψυχή αρωσταίνει

Ασπύ η αγάπη με καταστραφίζει

Αιχμάλωτος του κακού γίνομαι

Ερείπω μπροστά στο εφιάλτη

Η ψυχραιμία μ' αποσπρέφεται

Η δικαιοσύνη η κι αλήθεια μ' αγνοούν.

Κάρολος Μεσοσητής

Η μουσά

Όταν μέσ' στη νυχτιά την καρτερώ να 'ρθεί
σαν από μια κλωστούδα κρέμεται η ζωή μου.
Και τι είναι η δόξα, η νύχτα και η λευτερά μου
αυθόρα,
όταν κρατώντας τον αιτώ μπαίνει, η ποικα-

γαπιμένη

και να' τυ: θωρώντας με στα μάτια, τραβεί
το βίλο
και της λέω: «Εσύ δεν θύσους του Ντάνη η ο-
δηγός
με την πνοή σου που έγραφε τους στίχους της
καλάτας.»

Και μου απαντάει απλώς: «Εγώ είμαι»

Άννα Αρμάτοβα

Απόδοση: Δημήτρης Μαλακόσης - Τούκος

Κατέβος

Σε περιμένο από παιλιά
στον ξερασμένο ελαιώνα,
γαρέμιο η μάντρα κι η λαλιά
πέρα απ' τον έρωο Ελαϊώνα.

Ποιός άντρος σε έφερε
στο μοναπάτι των γραμμάτων,
εκεί που η γη προσέφερε
χαριόδες κλέριες υδάτων.

Των ανθών οι εκδοχίες,
θωμάρα θήμισαν το θέρος,
φυσούν απαράδες ετηρίες,
κυκιάδες όνειρα ο έρωος.

Σε περιμένο από παιλιά
στον ξερασμένο ελαιώνα,
γαρέμιο η μάντρα κι η λαλιά
πέρα απ' τον έρωο Μαραθώνα.

Ποιός άντρος σε έφερε
το πέρασμα του γής να λύνεις,
εκεί που η γη προσέφερε
σπάδες νερό αιώνας κρήνης.

Επάντηση ψυχή μου δεξ
ολόγερω ως πέρα δρόμοι,
επάντηση ψυχή μου δεξ
να η Αγνώ αναβιάζει ασόμψ.

Αποσπερίτης

Έσθην

βαθιατοεργήσανε τα αισθήματα

στον κάθε αναπαλάμ.

Γέροντες ξεμακραίνουσιν

κατά τη δόση

δείχνοντας

τα χωράμια και τα πέρατα

της ανατολής.

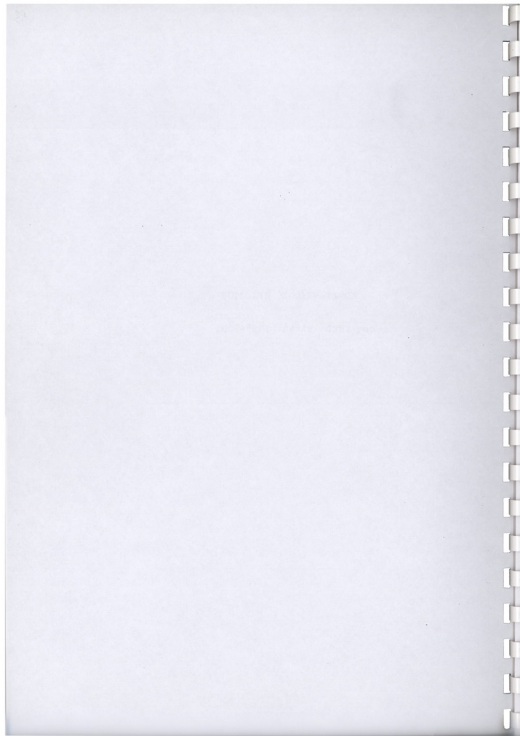
Ο ουρανός ανοάει.

Έσθην το βάθμα

αναβιαμίδες,

ελαιώνες, αμπελώνες ξέφραγοι.

Το φως οξίνεται

στην αλήθεια
και περσιπτάει
στην αγάπη
σε μίαν άνοδο
δοτακή

Ήρθαν ξανά
να γαρμίσουν τα θεμέλια
της ανοιξέως
στον Μαραθώνα,
εκεί που η φρυγή ανοίγει
να κρατήσει το φως
που δε στάθηκε
αταξιδεύοντα.

Όμβριος Οχτώβριος

Ο όμβριος θα έβγαζε
σ' έναν άμβριο οχτώβριο,
να μου φωνάζει
πως το τέλος αντιστάθηκε.

Το μελάν θα έπειρε
τη θέση του δάκρυου,
να μου επιστρέφει
ένα άλλο ταξίδι.

Το παράθερο θα άνοιγε
στα βράχια,
να σαιτένιου ένα χειρόγραφο
στον άνεμο.

Η βροχή θα έληγε
στα έγκατα,
να μου θυμίσει
το γρασιδί σου χαρακτηρισμό
που δεν γυαρίζει.

Χθες

Στο παρελθόν
μυρίζει ακόμη
ένος βασιλικός αβασαίτετος,
στο βαθύ
παρεμάνει το ναυέγιο
της μικρός βάρκας
και το δάκρυ που έτρεξε
στον κανό με μια φαρέτρα
ζητεί ακόμη
να νικήσει το σκοτάδι
που δεν έστρεφει.

Καλό ταξίδι

Καλό ταξίδι
στον ωκεανό του θήτα,
θα χεις φήγει
για γ' αντίετρα του ζήτα.
Κολέμπι γνωρίζεις

για μια στεριά άλλη,
πετάλιφ γνωρίζεις
στο περιβάλι.

Καλό ταξίδι,
εκεί τα ποιήματα
θα φθίσουν ήδη
παράστα κίματα.

Ψάξε στα δάση
να βρεις το θείο,
να μην ξεχάσεις
να βρεθεί εδώ.

Κωνσταντίνος Ηροδότου

Σελίδα Ημερολογίου

Ήγηλατά
χωρόχρονος στιγμής
σχετίστας,
Δισυδών ανάλυρα
σαν γυλιωμένο λεπιδί
στο φίλο του καιρού.
Ήρες αλλεπαλλήλιες
κοιμητιάζουν τις σείρες μου
ανοικωκλιάνοντας παρενθίους
του εν Σην...

Μαριάννα Καραμβάλη

Κατόρθωμα

«Κι έρωστε όλοι χλιαροί / και ανούσιοι /
ο θεός δε μας θέλει πιο δίκια τους.
«Διακοσύνθη» από τα «Παραλειπόμενα» από την
«Άλλη όψη».

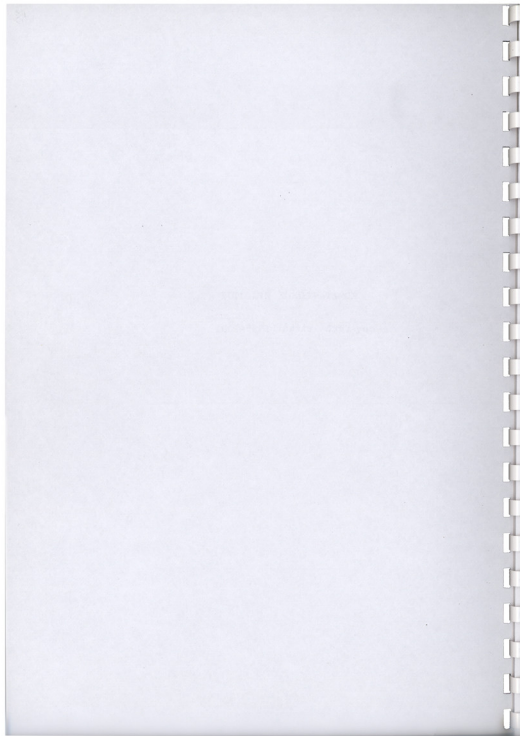
Ρωξάνη Παυλά

Στους αιώνας που κύλιαν χροισζόμεσταν
της αγάπης και της εμπιστοσύνης την υγεία
που διατηρούς δεν έλαμα
κατόρθωμα μέγιστο θα ήσαν
να κάνουμε τους ανθρώπους ελεύθερους,
ελεύθερους να δέχονταν έτι θεωρούσαν ω-
ραίο και αληθινό
χωρίς κατασταγκασμό κανένα,
χωρίς ακόρη και καρδιά πεθιά
ελεύθερους να δέχονταν και την άσκια Ύψος
άρηση
αλλά και φυσικά άσκος ο γάμπος ήλιος γαλιόζε
τους καρπούς και τα φτερά των πουλιών,
όπως το φρέσκο φέικι
άδω τοπάζιο έδειχνε την ύπαρξη του ύψαινω
σ' σχοιτογράφητες θάλασσες
στα πλοία των ταίμηρών ταξιδιούν.

Σ. Παυλάς

Το μυστικό του Μάη

Αυτό το προικό του Μάη προουνογγέλλει κα-

25-8-01

ΑΓΑΘΗ ΕΡΩΣ

«Διερατί του καλόνος
κα γινώ· γινώσθαι ο Ελάσιος·
τα Λικμελά, που κείδα τα
γινώσθαι Δών και Δένναν·
Η' έρω· σ' όλοι έρωσ· όσα
την Διαιτησιή σουσού του
του· σ'όλας·
πλεωροποι·

Ερωσ όσα ο Δέννος σου, το
ερώσθαι ποίως, που
οτιάνη την ενδογιώ του
στον καύμα. Μ' αουόν
μπαρως να σ'όλα·

Με την αγάθη
δέν μιλάς.
Η αγάθη
αγειώσθαι με
τα Λέως όαγ·
(= όρακα ποιά,
υπερμυρία),

αγθ·γα
(= όρακα
αθών) και
αγθ·γ·
(= αρά·
αγθ·γ·
αγθ·γ·

Στα αγθ·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

ΛΑΒΙΟ·ΠΑΛΙΝΑ

Μόνον ο έρωσ
αγκαλιώσθαι,

Η αγθ·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·
αγθ·ον·

31-8-01

«Αγάθη Ερωσ»

⊞ Με αφορμή άρθρο του Ν. Βαρδύση, εκφράζει μισή άλλη άποψη.
Ηρόδοτος, εκφράζει μισή άλλη άποψη:
«Αγάθη· Ερωσ· Ότι τα αγαθή γεννήται αδιάνιστα / ότι αγαθή θέλωσθαι στην αγγή και λίβου», έγραφε ο Ελάσιος. Η αγάθη είναι Λέβησ συνήθεια, εκπηράζει από το νοσηό δένου της όρ·ζης αγ του άρω, οδηγώ δηλαδή και της όρ·ζης και (καρβάνου, φρελόσου), ελ όσ και το σήμα πόσμου (αποσού). Με την αγάθη αγ·όμην απουσός ενά τις φώσις και τις αγ·ουός της ζωής στην κούση. Η αγάθη δέν είναι το πά·μα (η κούσ)· αλλά ο αγ·όν· για την κούση της αλήθειας. Είναι η αγ·οα (το κούση) για το υρωσιό, η αγ·ουσιό, η αγ·η (πεχρωσιό όπου θρωσιόνται τα κούση). Διά τον έρωσ φέρθη να αρετίονται. Το φώσις που έρωσος δια τρέθη στον άρω (η αλήθ και διανογιώται διά του αρωσιόσ στον άρω) αρεν το τρέφωσ.

ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΔΥΣΗΣ

